

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc đoạn trích sau:

Con ơi, bố về thăm Hà Tĩnh quê ta,
Bố kể con nghe về ngã ba Đồng Lộc...
Các ngã ba khác trên đời làm bằng nước, bằng
sông, bằng thủy triều lên xuống,
Hay bằng đá, bằng đất
Bằng xi măng cốt sắt
Bằng vôi trắng, gạch nâu
Bằng đèn xanh đèn đỏ đủ màu
Hay bằng những sự chênh vênh vấp ngã,
Nhưng ngã ba Đồng Lộc làm bằng xương máu.
Khi con về quê con nhớ viếng thăm
Mộ mười cô kề bên đường đỏ.
Các cô như còn đứng đó
Chờ lấp hố bom
Đường thông xe các cô mới đi nằm.
Các cô để lại tuổi thanh niên
Mười chín, hai mươi, hăm hai tuổi
Cho đất nước, quê hương
Hồn trong như suối,
Bình minh đời sáng rực vùng dương...

(Trích, Ngã ba Đồng Lộc, Huy Cận, Trường Sơn - đường khát vọng, NXB Chính trị quốc gia, 2009)

Trả lời các câu hỏi sau:

Câu 1. Đoạn trích trên được viết theo thể thơ nào?

Câu 2. Trong đoạn trích người bố đã nhấn nhủ con điều gì?

Câu 3. Anh/chị hiểu như thế nào về nội dung những dòng thơ sau?

Các ngã ba khác trên đời làm bằng nước, bằng
sông, bằng thủy triều lên xuống,

Hay bằng đá, bằng đất

Bằng xi măng cốt sắt

Bằng vôi trắng, gạch nâu

Bằng đèn xanh đèn đỏ đủ màu

Hay bằng những sự chênh vênh vấp ngã,

Nhưng ngã ba Đồng Lộc làm bằng xương máu.

Câu 4. Nội dung những dòng thơ sau có ý nghĩa gì với anh/chị?

Các cô để lại tuổi thanh niên

Mười chín, hai mươi, hăm hai tuổi

Cho đất nước, quê hương

Hòn trong như suối,
Bình minh đời sáng rực vùng dương...

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Từ nội dung đoạn trích ở phần Đọc hiểu, hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ của anh/chị về ý nghĩa của sự hi sinh thầm lặng trong cuộc sống.

Câu 2 (5,0 điểm)

"Hùng vĩ của Sông Đà không phải chỉ có thác đá. Mà nó còn là những cảnh đá bờ sông, dựng vách thành, mặt sông chỗ ấy chỉ đúng lúc ngọ mới có mặt trời. Có vách đá thành chẹt lòng Sông Đà như một cái yết hầu. Đứng bên này bờ nhẹ tay ném hòn đá qua bên kia vách. Có quãng con nai con hổ đã có lần vọt từ bờ này sang bờ kia. Ngồi trong khoang đò qua quãng ấy, đang mùa hè mà cũng thấy lạnh, cảm thấy mình như đứng ở hè một cái ngõ mà ngóng vọng lên một khung cửa sổ nào trên cái tầng nhà thứ mấy nào vừa tắt phụt đèn điện."

Lại như quãng mặt ghềnh Hát Loóng, dài hàng cây số nước xô đá, đá xô sóng, sóng xô gió, cuồn cuộn luồng gió gùn ghè suốt năm như lúc nào cũng đòi nợ xuýt bất cứ người lái đò Sông Đà nào tóm được qua đấy. Quãng này mà khinh suất tay lái thì cũng dễ lật ngửa bụng thuyền ra.

Lại như quãng Tà Mường Vát phía dưới Sơn La. Trên sông bỗng có những cái hút nước giống như cái giếng bê tông thả xuống sông để chuẩn bị làm móng cầu. Nước ở đây thờ và kêu như cửa cống cái bị sặc. Trên mặt cái hút xoáy tít đáy, cũng đang quay lừ lừ những cánh quạt đàn. Không thuyền nào dám men gần những cái hút nước ấy, thuyền nào qua cũng chèo nhanh để lướt quãng sông, y như là ô tô sang số nhả ga cho nhanh để vút qua một quãng đường mượn cạp ra ngoài bờ vực. Chèo nhanh vớ tay lái cho vững mà phóng qua cái giếng sâu, những cái giếng sâu nước ặc ặc lên như vừa rót dầu sôi vào. Nhiều bè gỗ rừng đi nghênh ngang vô ý là những cái giếng hút ấy nó lôi tuột xuống. Có những thuyền đã bị cái hút nó hút xuống, thuyền trồng ngay cây chuối ngược rồi vụt biến đi, bị dìm và đi ngầm dưới lòng sông đến mươi phút sau mới thấy tan xác ở khuỷnh sông dưới."

(Trích Người lái đò sông Đà, Nguyễn Tuân, Ngữ văn 12, NXB Giáo dục, năm 2008, trang 186, 187)

Phân tích hình tượng con sông Đà trong đoạn trích trên, từ đó, nhận xét về cái tôi của Nguyễn Tuân được thể hiện trong đoạn trích.

---Hết---

(Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm)